

தமிழர் சமயமும் தமிழ்ப் பக்தி இயக்கமும்: ஓர் வரலாற்றுச் சமூகவியல் ஆய்வு

Tamil Religious History and the Tamil Bhakti Movement: A Historical and Sociological Study

இரா. சீதா லட்சுமி இராதாகிருஷ்ணன் / R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan ¹

Abstract

This research paper comprehensively examines the evolutionary trajectory of Tamil religious history and the socio-religious impacts of the Bhakti movement in Tamil Nadu from the 6th to the 9th century CE. It elucidates how the spiritual ethos of the Tamils, which originated from primitive nature worship and Tolkappiyam's landscape-based (Thinai) deities, underwent transitions during the Kalabhra period due to the ascendancy of heterodox religions like Jainism and Buddhism. Furthermore, the paper analyses the decline of these heterodox sects owing to their stringent ascetic doctrines and internal deviations, which paved the way for the resurgence of native Shaivism and Vaishnavism spearheaded by the Nayanmars and Alvars. This study demonstrates that the Bhakti movement was not merely a spiritual revival but a profound social revolution that challenged caste hierarchies, a linguistic revolution that supplanted Sanskrit hegemony to establish Tamil as the language of liturgy, and a cultural renaissance that fostered temple-centric architecture and fine arts.

Date of submission: 2026-06-11
Date of acceptance: 2026-06-21
Date of Publication: 2026-07-30
Corresponding author's Name:
R. Seeta Lechumi Ratha Krishnan
Email: rseeta@um.edu.my

Keywords: Tamil Religion, Bhakti Movement, Sangam Age, Kalabhra Period, Social Revolution.

முன்னுரை

தமிழ்ச்சமூகம் என்பது மிக நீண்டதொரு வரலாற்றுத் தொன்மையும், தனித்துவமிக்க பண்பாட்டுப் பின்னணியும் கொண்டது. மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கக் காலம் தொடரே தமிழர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு வாழ்வியல் நெறியையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் வகுத்திருந்தனர். காலப்போக்கில் தமிழக அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பப் புறச்சமயங்களின் ஊடுருவல்களும், அகச்சமயங்களின் மறுமலர்ச்சிகளும் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்தன (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் தமிழக வரலாற்றில் 'பக்தி இலக்கிய காலம்' அல்லது 'பக்தி இயக்கக் காலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது (வரதராசன், 2015).

இவ்வியக்கம் வெறும் சமய வழிபாட்டு மாற்றமாக மட்டுமின்றி, தமிழ்ச் சமூகத்தில் மொழி, கலை, இலக்கியம் மற்றும் சாதியப் படிநிலைகளுக்கு எதிரான ஒரு பெரும் அமைதிப் புரட்சியாக வெடித்தது (கைலாசபதி, 1980). இக்கட்டுரை, தமிழர் சமய வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியையும், பக்தி இயக்கம் தோன்றி சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய நீடித்த தாக்கங்களையும் விரிவாக ஆராய்கிறது.

சமயம் - சொற்பொருளும் தத்துவ விளக்கமும்

வழிபாட்டு முறைகளையும் வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களையும் குறிக்கப் பயன்படும் சொற்களாகச் சமயம், மதம், நெறி, மார்க்கம் போன்றன விளங்குகின்றன (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இச்சொற்கள் அனைத்தும் 'வழி' என்ற ஒரே

¹ The author is a senior lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rseeta@um.edu.my

பொருளையே குறிப்பனவாகும். மொழிநூல் மற்றும் தத்துவ நோக்கில் 'சமயம்' என்ற சொல், 'சமை + யம் = சமயம்' என்று பிரிக்கப்படுகிறது (இராசமாணிக்கனார், 2000). இதற்கு 'பக்குவப்படாத ஓர் ஆன்மாவை அழகாகப் பக்குவப்படுத்துதல்' என்று பொருள். மேலும், ஆன்மாவை இறைவனுடன் 'இணைத்தல்' அல்லது 'சேர்த்தல்' என்பதும் இதன் ஆழமான பொருளாகும் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). மனிதனின் விலங்குத்தன்மையையும் அறியாமையையும் நீக்கி, அவனைப் பக்குவப்படுத்தி இறைப் பேரொளியில் கலக்கச் செய்யும் வாழ்வியல் பாதையே சமயமாகக் கருதப்பட்டது.

தமிழர் சமய வரலாறு: ஆதி காலம் முதல் பக்தி காலம் வரை

தமிழர்களின் ஆன்மீக வாழ்வு என்பது திடீரெனத் தோன்றிய ஒன்று அன்று; அது பல்லாயிரமாண்டு வரலாற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கொண்டதாகும். இயற்கையின் பேராற்றலை அஞ்சித் தொடங்கிய மனிதனின் ஆதி வழிபாடு, காலப்போக்கில் சமூக நாகரிக வளர்ச்சியினாலும் நிலவியல் பாகுபாடுகளினாலும் திணை வழிபாட்டுத் தெய்வங்களாக உருமாற்றம் பெற்றது. இவ்வழிபாட்டு நெறிகள் சங்க காலம் தொட்டுச் சங்கம் மருவிய காலம் வரை தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்வோடும் இலக்கியங்களோடும் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்திருந்தன என்பதை இங்கு விரிவாகக் காண்போம்.

ஆதி கால இயற்கை வழிபாடும் கடவுள் கொள்கைத் தோற்றமும்

மனித நாகரிகத்தின் தொடக்கப் புள்ளியில், ஆதியில் அலைந்து திரிந்த மனிதன் இயற்கையோடு போராடி வாழ்ந்தான் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). ஒரு கட்டத்தில், இயற்கையின் சீற்றங்களான இடி, மின்னல், பெருமழை, காட்டுத்தீ போன்றவற்றைத் தன்னால் வெல்ல இயலாது என்பதை அவன் உணர்ந்தான். நாகரிக வளர்ச்சியின் அடுத்தகட்டமாக அவன் ஓரிடத்தில் கூட்டமாக நிலைத்து வாழ முற்பட்டபோது, இயற்கை சக்திகளால் தனக்குத் தீமை விளைந்துவிடுமோ என்ற 'அச்சம்' அவனுள் தோன்றியது.

இந்த அச்சத்திலிருந்து தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் வழியை மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). அதன் விளைவாக, இயற்கையை இயக்குகின்ற ஒரு

பேராற்றல் (Supernatural Power) இருப்பதாக அவன் திடமாக நம்பினான். காலப்போக்கில் அந்தப் பேராற்றலையே அவன் 'தெய்வமாக' ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடத் தொடங்கினான்; அதன் அருளை வேண்டினான். இவ்வாறாகவே மனித வரலாற்றில் 'கடவுள் கொள்கை' என்பது அடியெடுத்து வைத்தது. இயற்கையின் நிறை வடிவங்களான நிலம், நீர், தீ, வளி, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களையும் மக்கள் வழிபடத் தொடங்கிய அந்தப் புள்ளியில்தான் 'சமயம்' உருவானது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

தொல்காப்பியர் மற்றும் சங்க காலத் திணை வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள்

தொல்காப்பியர் காலத்திலும், அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் தமிழர்களிடம் மிகத் தெளிவான சமய உணர்வும் நிலவியல் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகளும் இருந்தன (வரதராசன், 2015). தமிழர்கள் தங்கள் நில அமைப்பை 'நாளிலம்' என்று வகுத்து, ஒவ்வொரு திணைக்கும் (நிலத்திற்கும்) உரிய தனித்தனித் தெய்வங்களை வழிபட்டனர் (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு). இதனைத் தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் பின்வரும் நூற்பா மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்கிறது:

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்த லெனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

(தொல் அகத்திணையியல்: 5)

இந்த நூற்பாவின் படி பழந்தமிழ் மக்கள் வகுத்த வழிபாட்டு முறை பின்வருமாறு:

- முல்லை நிலம் - திருமால் (மாயோன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- குறிஞ்சி நிலம் - முருகன் (சேயோன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- மருத நிலம் - இந்திரன் (வேந்தன்) (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)
- நெய்தல் நிலம் - வருணன் (தொல்காப்பியர், கிமு 3-ஆம் நூற்றாண்டு)

சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் தமிழர்களின் சமய வாழ்வு இயற்கையோடு எத்துணை இயைந்து இருந்தது என்பதைப் பறைசாற்றுகின்றன (வரதராசன், 2015).

சங்கம் மருவிய காலச் சமய நிலை

கிபி 2-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 5-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டம் 'சங்கம் மருவிய காலம்' எனப்படுகிறது (வரதராசன், 2015). இக்காலகட்டத்திலும் தமிழர்களிடையே சமய நம்பிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக நிலவி வந்தன. இதற்கு அக்காலத்தில் தோன்றிய இரட்டைக் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சிறந்த சான்றுகளாகும் (வரதராசன், 2015). சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கள வாழ்த்துப் பாடலில் திங்கள், ஞாயிறு, மழை போன்ற இயற்கை வழிபாடும், கொற்றவை, முருகன், திருமால் வழிபாடுகளும் பேசப்படுகின்றன. மணிமேகலை காப்பியமோ பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ்ச் சூழலில் மிக விரிவாக எடுத்தியம்புகிறது.

தமிழர் சமயத்தில் புறச்சமயத் தாக்கம் (களப்பிரர் காலம்)

சங்கக் காலத்தின் நிறைவுக்குப் பிறகு தமிழகத்தின் அரசியல் அரங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், தமிழர்களின் பாரம்பரியச் சமய வழிபாடுகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாகக் கிபி 3-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தைக் கைப்பற்றிய களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில், உள்ளாட்டு அகச்சமயங்களான சைவமும் வைணவமும் தங்களது அரச ஆதரவை இழந்து தளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. அதே வேளையில், வடக்கிலிருந்து நுழைந்த புறச்சமயங்களான சமணமும் பௌத்தமும் தமிழக மக்களிடையே எவ்வாறு செல்வாக்குப் பெற்றன என்பதற்கான சமூகப் பின்னணியை இப்பகுதி ஆராய்கிறது.

வைதீக சைவ தத்துவச் சலிப்பு

சங்கக் காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய ஆகிய மூவேந்தர்களாலும் பல்வேறு குறுநில மன்னர்களாலும் ஆழப்பட்டு வந்த தமிழகம், கிபி 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அந்நியர்களான களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது (வேங்கடசாமி, 2007). குறிப்பாகச் சங்கம் மருவிய காலத்தில் (கிபி 100 - கிபி 500) தமிழகத்தின் முழுமையான ஆட்சி அதிகாரம் களப்பிரர்கையில் சிக்கியது. புறச்சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களான களப்பிரர்கள் தமிழகத்தின் பாரம்பரிய அகச்சமயங்களான சைவ, வைணவ

சமயங்களுக்கு எவ்வித ஆதரவையும் வழங்கவில்லை. மாறாகப் பௌத்த, சமண சமயங்களே இக்காலத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றன (வேங்கடசாமி, 2007).

அக்காலகட்டத்தில் நிலவிய வைதீகச் சைவ சமயம் தீவிரமான வைதீக தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது (இராசமாணிக்கனார், 2000). அதன் கூறுகளாகப் பிரம்மாண்டமான வேள்விகளைச் செய்தல், வழிபாடுகளில் விலங்குகளைப் பலியிடுதல், கடுமையான சாதி அமைப்பு முறைகளைப் பேணுதல் போன்றன அமைந்திருந்தன. மேலும், "வேதக்கல்வி பிராமணருக்கே உரியது; பிராமணர் அல்லாத பிற சாதியினர் தப்பித்தவறிக்கூடத் தங்கள் காதால் வேதக் கருத்துகளைக் கேட்கக் கூடாது" என்ற கடுமையான சமூகத் தடையைக் கொண்டிருந்தது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இத்தகைய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த சாதி அமைப்புகளாலும், தொடர் போர்களாலும், மது, மாது, ஊண் உண்ணல் (புலால்) போன்ற ஒழுக்கச் சிதைவுகளாலும் சாதாரண பொதுமக்களின் உள்ளம் பெரும் சலிப்படைந்திருந்தது. அவர்கள் இந்த இக்கட்டான வாழ்க்கை முறைக்கு மாற்றாக, தங்களை நிம்மதியுடன் இணைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு புதிய ஆன்மீகப் பிடிப்பினை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தனர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

சமண, பௌத்த சமயங்களின் எழுச்சிக்கான காரணங்கள்

பொதுமக்களின் இந்த உளவியல் சலிப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நீதிப் போதனைகளையும் ஒழுக்கத்தையும் முதன்மையாகக் கொண்ட சமண, பௌத்த துறவிகள் தமிழகத்தில் நிலைபெற்றனர் (வேங்கடசாமி, 2007). அவர்கள் வலியுறுத்திய அமைதி, ஒற்றுமை, ஒழுக்கம், புலனடக்கம், புலால் மறுத்தல் போன்ற நெறிகள் மக்கள் தேடிய புதிய வாழ்வியல் பிடிப்பிற்கு வடிகாலாக அமைந்தன.

அவர்கள் எக்குலத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் குல வேறுபாடு பாராட்டாமல் அனைவரையும் தங்களது சமயத்தில் இணைத்துக் கொண்டனர் (வேங்கடசாமி, 2007). மிக முக்கியமாக, வடமொழி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக, இப்புறச்சமயத் துறவிகள் தமிழ் மொழியைக் கற்றுணர்ந்து, தமிழிலேயே தங்களது அறக்கருத்துகளைப் பரப்பியதால் தமிழக மக்களின் உள்ளங்களை மிக எளிதாகக் கவர்ந்தனர் (வரதராசன், 2015). இதனால் களப்பிரர் காலத்தில் இச்சமயம் நாடாளு

மன்னர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுப் பெருவளர்ச்சி பெற்றது (வேங்கடசாமி, 2007).

புறச்சமய வீழ்ச்சியும் அகச்சமய (சைவ, வைணவ) எழுச்சியும்

தமிழகத்தில் களப்பிரர்களின் அரசியல் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் மீண்டும் தங்களது ஆட்சியை நிலைநிறுத்தியபோது சமயத் துறையிலும் ஒரு பெரும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மக்கள் தங்களது இயல்பு வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாத புறச்சமயங்களின் தீவிரத் துறவறக் கொள்கைகளிலிருந்து விடுபட நினைத்த சூழலில், சைவமும் வைணவமும் புத்துயிர் பெற்று எழுத் தொடங்கின. சமண மற்றும் பௌத்த சமயங்கள் தமிழ் மண்ணில் தங்களது செல்வாக்கை மிக வேகமாக இழந்ததற்கான அகநிலை மற்றும் புறநிலைக் காரணங்களை இங்கு விரிவாக ஆராய்வோம்.

சமண சமய வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

கிபி 6-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் களப்பிரர்கள் தங்களது அரசியல் செல்வாக்கை இழந்தனர் (வேங்கடசாமி, 2007). தெற்கே நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னன் களப்பிரர்களை வீழ்த்திப் பாண்டிய ஆட்சியை மீட்டெடுத்தான். வடக்கே பல்லவர்கள் தங்களது ஆட்சியை நிலைநிறுத்திச் சிறந்ததொரு நிர்வாகத்தை வழங்கினர். இந்த அரசியல் மாற்றத்தால் சைவ, வைணவ சமயங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கின (இராசமாணிக்கனார், 2000). அதே சமயம், சமண சமயம் மக்களிடம் செல்வாக்கை இழக்கத் தொடங்கியது.

அதற்கான முதன்மைக் காரணங்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

- இயற்கைக்கு மாறான தீவிரக் கொள்கைகள்: சமணத் துறவிகள் காட்டிய கடுமையான புலனடக்கம், உண்ணா நோன்பு, உலகியல் இன்பங்களை முற்றிலும் வெறுத்தல் போன்றவற்றைச் சாதாரண எளிய மக்களால் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க இயலவில்லை (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).
- மனச்சூலமும் அச்சமும்: அவர்களின் 'நிலையாமை' தத்துவம் மக்கள் மனதில் வாழ்க்கையின் மீது ஒருவித சஞ்சலத்தையும் பயத்தையும் ஏற்படுத்தியதே ஒழிய, நிம்மதியைத் தரவில்லை (கைலாசபதி, 1980).

- பொருளாதாரச் சீரழிவு: மன்னர்கள் சமணப் பள்ளிகளுக்குக் வாரி வழங்கிய பெருமளவு நிலங்களினாலும் பொன்னினாலும், சமணத் துறவிகள் பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பட்டு விளங்கி, தங்களது நீதிப் போதனைகளில் நெகிழ்வுத்தன்மையடைந்து ஒழுக்கத்தில் பின்வாங்கினர் (வேங்கடசாமி, 2007).

- பெண்ணிய எதிர்ப்பு: சமண சமயம் பெண்களை முக்தியடையத் தகுதியற்றவர்களாகக் கூறி ஒதுக்கியது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

ஆண்கள் பிறப்பறுத்து முக்தி பெறப் பெண்களே தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறி, பெண்களை இழித்துரைத்தனர். இதனால், இல்லற வாழ்விலும் காதல் வாழ்விலும் இருந்த பாதுகாப்பும் இன்பமும் பறிபோவதைக் கண்டு தன்னுணர்வு பெற்ற பொதுமக்கள் சமணத்தை வன்மையாக வெறுக்கத் தொடங்கினர்.

பௌத்த சமயச் செல்வாக்கு குன்றியதற்கான பின்னணி

சமணத்தைப் போலவே பௌத்த சமயமும் தமிழ் மண்ணில் வீழ்ச்சியைச் சந்தித்தது. பௌத்தத்தில் தோன்றிய ஈனயானம், மகாயானம், சிராவகயானம், மந்திரயானம் போன்ற பல்வேறு பிரிவுகளும், அவற்றுக்கிடையே நிலவிய வழக்கங்களும் இச்சமய வீழ்ச்சிக்கு அடிப்படையாயின (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). மேலும், மன்னர்களும் மக்களும் கொடுத்த அளவில்லா கொடைகளால் பௌத்த விகாரங்கள் சொகுசுக்கூடாரங்களாக மாறின; பௌத்தத் துறவிகள் தங்களது முதன்மைக் கடமையான அறப்போதனைகளை மறந்து உலகியலில் மூழ்கத் தொடங்கினர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இதன் காரணமாக, பௌத்தத்தில் பல நற்கூறுகள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் காலச்சூழலால் நெறிபிறழ்ந்ததால், திருஞானசம்பந்தரின் அடுக்கடுக்கான வாதக் கணைகளுக்கு இலக்காகித் தமிழகத்தில் முற்றிலும் வீழ்ந்தனர் (இராசமாணிக்கனார், 2000).

தமிழ்ப் பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

புறச்சமயங்களின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, தமிழக வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தமாக நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோற்றுவித்த 'பக்தி இயக்கம்' மலர்ந்தது. இவ்வியக்கம் வெறும்

ஆன்மீக வழிபாட்டுத் தளத்தோடு நின்றுவிடாமல், சாதியப் படிநிலைகளுக்கு எதிராகவும், விளிம்புநிலை மக்களின் உரிமைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்த ஒரு சமூகப் புரட்சியாக உருவெடுத்து. எளிய மக்களின் பேராதரவோடு பல்லவர் மற்றும் பாண்டியர் காலச் சமூகத்தில் இவ்வியக்கம் ஏற்படுத்திய மொழி, கலை மற்றும் பண்பாட்டுத் தாக்கங்களை இப்பகுதி விளக்குகிறது.

பக்தி இயக்கம் பேராதரவு பெற்றதற்கான காரணங்கள்

புறச்சமயங்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, தமிழகத்தில் சைவ, வைணவ சமயப் பெரியார்களான நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் தோன்றினர் (வரதராசன், 2015). பக்தி இயக்கம் வளரவும், சைவ-வைணவ சமயங்கள் மக்களின் பேராதரவைப் பெறவும் கொள்கைகள், மன்னர்களின் ஆதரவு, சமத்துவச் சிந்தனைகள், பெண்கள் ஆதரவு, புராணக் கதைகளைப் பயன்படுத்துதல், வட்டார உணர்வு ஆகியன அடிப்படையாக விளங்கின (கைலாசபதி, 1980). குறிப்பாகப் புறச்சமயங்கள் பெண்களை ஒதுக்கிய நிலையில், பக்தி இயக்கம் காரைக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள் போன்ற பெண் ஆளுமைகளை முன்னிறுத்திப் பெண்களுக்கு ஆன்மீகச் சுதந்திரம் வழங்கியதால் பெண்கள் இவ்வியக்கத்தை நெஞ்சார ஆதரித்தனர் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994).

பக்தி இயக்கத்தின் சமூக, மொழி, கலைப் புரட்சிகள்

தமிழகத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஊர் ஊராகச் சென்று பக்திப் பாடல்களைப் பாடி, தத்தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பாமர மக்களிடையேயும் மிகத் தீவிரமாகப் பரப்பினர் (வரதராசன், 2015). இவ்வியக்கம் ஆன்மீகத் தளத்தையும் கடந்து, சாதியப் படிநிலைகளைத் தகர்த்துத் திருப்பாணாழ்வார் (பாணர் குலம்), நந்தனார் (பட்டியலினத்தவர்) போன்ற விளிம்புநிலை மனிதர்களையும் இறைவனின் முதன்மை அடியார்களாக ஏற்கும் உன்னதமான சமூகச் சமத்துவச் சிந்தனைகளை மக்களிடம் விதைத்து (கைலாசபதி, 1980). இத்தோடு நின்றுவிடாமல், அதுவரை வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த வடமொழித் திணிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, எளிய மக்கள் மொழியாகிய தமிழுக்கு வழிபாட்டுத் தளத்தில் முதன்மையும் பேராதரவும் வழங்கச் செய்தது

(கைலாசபதி, 1980). இறைவனைத் தூய தமிழால் அர்ச்சிக்க முடியும் என்பதைத் தங்களது பாடல்கள் வழி நிரூபித்த சமயப் பெரியோர்கள், தமிழ்ப் பாடல்களைத் தகுந்த இசையோடு (பண்) அமைத்துப் பாடி மக்களிடையே தமிழை முதன்மையான வழிபாட்டு மொழியாக நிலைநிறுத்தினர். மேலும், இப்பக்தி இயக்கத்தின் விளைவாகத் தமிழகத்தின் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, இசை, நடனம் ஆகியன பிரம்மாண்டமான வரலாற்று வளர்ச்சியை எட்டின. இதன் தொடர்ச்சியாக, பழந்தமிழரின் பல்வகை நுண்கலைகளின் பாதுகாப்புப் பெட்டகமாகவும், அவற்றின் மறுமலர்ச்சிக்குரிய முதன்மை நிலைக்களனாகவும் தமிழகக் கோயில்கள் திகழ்வதற்கு இவ்வியக்கமே மிக முக்கியப் பங்காற்றியது (இராசமாணிக்கனார், 2000).

பக்தி இயக்கத்தின் விளைச்சல்: பக்தி இலக்கியத் தொகுப்புகள்

நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் சமய உணர்வோடு பாடிய இசைப் பனுவல்கள் பிற்காலத்தில் திரட்டப்பட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அழியாக் கருவூலங்களாக மாறின (வரதராசன், 2015).

பன்னிரு திருமுறைகள் தொகுப்பு (சைவம்)

சைவ நாயன்மார்கள் பாடிய பாடல்களைப் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர் (வரதராசன், 2015). சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரால் இப்பாடல்கள் அனைத்தும் முறைப்படி திரட்டித் தொகுத்துத் தரப்பட்டன (இராசமாணிக்கனார், 2000). இதில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் 'தேவாரம்' என்றும், மாணிக்கவாசகர் பாடியவை 'திருவாசகம்' என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன (வரதராசன், 2015).

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் தொகுப்பு (வைணவம்)

வைணவ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடிய பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பு நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் ஆகும் (வரதராசன், 2015). இப்பாடல்களைத் தேடி அலைந்து, மக்களிடமிருந்து திரட்டி, இசையமைத்துத் தொகுத்துத் தந்த பெருமை நாதமுனிகள் என்ற பெரியாரைச் சாரும் (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). இத்தொகுப்புகளும் சோழர் காலகட்டத்திலேயே முழு வடிவம் பெற்றுத் தமிழகத்தின் சமய வாழ்வை நெறிப்படுத்தின.

முடிவுரை

தமிழர் சமய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கம் என்பது ஒரு திருப்புமுனையாகும். இயற்கையை அஞ்சித் தொடங்கிய மனிதனின் வழிபாட்டு முறை, திணைத் தெய்வ வழிபாடாக மாறி, புறச்சமயங்களின் சவால்களை எதிர்கொண்டு, இறுதியில் பக்தி இயக்கமாகப் பெருவெள்ளமாய் உருவெடுத்தது (ஈஸ்வரப் பிள்ளை, 1994). சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கும்,

பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும், வடமொழி ஆதிக்கத்திற்கும் எதிராகத் தமிழ் மொழியையும் இசையையும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திப் பக்தி இயக்கம் நடத்திய கலைப் புரட்சி உலக வரலாற்றிலேயே தனித்துவமானது (கைலாசபதி, 1980). பக்தி இயக்கத்தினால் விளைந்த திருமுறைகளும் பிரபந்தங்களும் தமிழர்களின் ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் மட்டுமல்ல, அவை தமிழினத்தின் பண்பாடு, கலை மற்றும் மொழியின் ஆகச்சிறந்த அடையாளங்களாகும்.

References

- Kailasapathy, K. (1980). *Bhakti Ilakkiyam [Bhakti Literature]*. New Century Book House.
- Ishwara Pillai, K. (1994). *Thamizhaga Samaya Varalaru [Religious History of Tamil Nadu]*. Pari Nilayam.
- Rasamanickanar, M. (2000). *Shaiva Samaya Valarchi [The Growth of Shaivism]*. Poompuhar Pathippagam.
- Tolkappiyar. (n.d.). *Tolkappiyam: Porulathikaram (Agathinaiyal) [Tolkappiyam: Substance of Literature (Inner Life Modes)]* (Original work compiled c. 3rd century BCE). Kazhaga Veliyeedu.
- Varatharajan, M. (2015). *Tamil Ilakkiya Varalaru [History of Tamil Literature]*. Sahitya Akademi.
- Venkatasamy, Mylai Seeni. (2007). *Kalabhirar Aatchiyil Thamizhagam [Tamil Nadu Under the Rule of the Kalabhras]*. Naam Thamizhar Pathippagam.